

A halottak nem válaszolhatnak

Rajk László özvegyeként levelet kaptam Schmidt Mária kormánybiztosától. Arról értesített, hogy pár hete elhunyt férjem neve és képmása szerepelni fog egy olyan bélyegsorozaton, melyet a Magyar Posta Zrt. bocsát ki a „30 éve szabadon” Emlékbizottság tagjainak javaslatára, akik, mint a kormánybiztos írja, „nagy örömmel (sic!) és hatalmas megtiszteltetésként élték meg döntésüket”.

A kormánybiztos levelében tényeket közöl.

Hogy az Emlékbizottság döntése értelmében Csengey Dénes, Csoóri Sándor, Csurka István, Karátson Gábor, Krassó György, Sütő András és Solt Otília mellett immáron a halott Rajk László is a „rendszer-változtatásban aktív és meghatározó szerepet vállaló közéleti személyek” azon kiválogatott, szűk körébe tartozik, „akik kiállásukkal, áldozatvállalásukkal járultak hozzá közös identitásunknak legnemesebb hagyományainak erősítéséhez”.

Hogy a postabélyeget ünnepélyes keretek között bocsátják forgalomba, mely eseményen az én jelenlétemre is tisztelettel számítanak.

Hogy a kormánybiztos és az Emlékbizottság tagjai – Kövér László, Gulyás Gergely, Lezsák Sándor, Szigjártó Péter, Balog Zoltán, Rogán Antal, Boross Péter, Papp Dániel, Szakály Sándor, Németh Zsolt, Orbán Balázs, Fekete Péter, Vashegyi György, M. Kiss Sándor, Karas Mónika, Kónya Imre és Varga Benedek – büszkéik a hozzátartozómra.

A halottamra, aki nem válaszolhat...

A halottak nem válaszolhatnak. Kertész Imre, Petri György, Solt Otília. És most már Rajk László sem.

A halottam nevében így nekem kell válaszolnom. Rajk László nevében kell tiltakoznom az álságos és hazug döntés ellen. Rajk László nevében, aki – csakúgy, mint a rendszerváltás előtt Kádár diktatúrájában tette – az elmúlt évtizedben munkáival és írásaiban szakadatlanul kritizálta az új autokrata rezsim történelemhamisító törekvéseit, a hazugságokat, a karaktergyilkosságokat, melyekben az Emlékbizottság jó néhány tagja tevékenyen részt vesz.

Rajk László nevében, aki töretlenül tiltakozott a rendszerváltás során kialakított demokratikus intézményrendszer és a társadalmi szolidaritás leépítése ellen, melyekben az Emlékbizottság jó néhány tagja tevékenyen részt vesz.

Schmidt Mária egy olyan államilag finanszírozott rendezvénysorozat kormánybiztosaként küldte tájékoztatását az Emlékbizottság határozatáról, melynek honlapján a férjem bátor és szabad életének, emberi jogi harcainak és tetteinek megkérdőjelezhetetlen mércéjét, a liberalizmus eszméjét elutasítandó, megvendendő, „ósvi, állagörző” eszmerendszernek nevezik, amely „felelőssé tethető a nemzeti közösség erkölcsi-

Lévai Ádám: A varázsló halála (Csáth Géza), részlet

kulturális és társadalmi-anyagi erejének csökkenéséért”. (Az idézetek a Terror Háza kutatási igazgatójának, Békés Mártonnak a www.30eveszabadoon.hu honlapon megjelent cikkéből valók.) A Schmidt Mária felügyeletével működő eseménysorozat és annak honlapja, sőt, nyilvánosság előtt tett nyilatkozataikban, beszédekben és cikkeikben a kormánybiztos és az Emlékbizottság egyes tagjai is, „a liberalizmust karaktergyilkosságokkal, hazugsá-

gok egész láncolatával démonizálják”. (Ez utóbbi idézetet Rajk László *A tér tágassága* című, a Magvető Kiadónál pár hét múlva megjelenő könyvéből vettem kölcsön.)

Schmidt Mária egy olyan államilag finanszírozott rendezvénysorozat kormánybiztosaként küldte tájékoztatását az Emlékbizottság határozatáról, mely rendezvénysorozat eddigi eseményeiből – amíg élt – kimaradt Rajk László neve. Nemcsak az ő neve, hanem másoké is,

halottaké és élőké egyaránt. Az Emlékbizottság által kezdeményezett és a kormánybiztos által vezetett Terror Háza előtt felállított tárlatból, és egyáltalán, a rendezvénysorozatnak a rendszerváltásról szóló programjaiból történelemhamisító módon hiányoznak a 70-es, 80-as évek ellenzéki tevékenységei, többek között azok a mozgalmak, amelyekben férjem tevékenyen részt vett, és amelyek nélkül a rendszerváltás nem valósulhatott volna meg. Gondolok itt a több száz bátor ember szolidaritásából létrejött aláírási akciókra, tiltakozásokra, betiltásokat vállaló kritikus művekre, műalkotásokra, a szamizdat mozgalomra, a SZETA vagy éppen a demokratikus ellenzék egész történetére.

Schmidt Mária egy olyan államilag finanszírozott rendezvénysorozat kormánybiztosaként küldte tájékoztatását az Emlékbizottság határozatáról, mely rendezvénysorozat Emlékbizottságában a Kádárkorszak demokratikus ellenzéke köréből – pedig szerepük a rendszerváltás történetében elvitathatatlan – senki, de senki nem vehet részt. De nincs az Emlékbizottság tagjai között az avantgárd, az underground vagy az alternatív művészeti mozgalmaknak egyetlen képviselője sem, holott a rendszerváltás történetében a kulturális mozgalmak szerepe is megkérdőjelezhetetlen.

Schmidt Mária egy olyan államilag finanszírozott rendezvénysorozat kormánybiztosaként küldte tájékoztatását az Emlékbizottság ha-

tározatáról, amely 2019. június 16-át, Nagy Imre és mártírtársai kivégzése napját a Hősök téréen kegyeletstíven nagyszabású koncerttel tartotta méltónak ünnepelni, megfelelően megemlékezve arról, hogy 30 évvel ezelőtt, ezen a napon, ugyanitt a mártírok kivégzésére gyászszertartással emlékezett a nemzet. Nem mellesleg a mártírok földi maradványait befogadó koporsók azon a ravatalon fektették, amelyet Rajk László és művésztársa, Bachman Gábor tervezett. Az Emlékbizottság által szervezett kegyeletstírtó program ellen férjem, sok más jóéremű emberrel együtt, akiknek fontos a rendszerváltás hamisítatlan emlékezte, *néma felállással* tiltakozott.

Schmidt Mária Nagy Imre és mártírtársai újratemetéséről 30 évvel később, a Terror Háza előtt felállított tablókiállítás megnyitóján úgy emlékezett meg, hogy a halottakat nem említette, csak egy fiatal politikusról beszélt, aki „bátorságról tett tanulmányozást”.

Schmidt Mária egy államilag finanszírozott rendezvénysorozat kormánybiztosaként ismét azt teszi, amit Orbán Viktor 30 évvel ezelőtt, 1989. június 16-án. Halottakat használ izléstelen, számító módon, a saját céljaira, átgázolva rajtuk, elveiken és a magyar történelmen.

Halottakat használ, akik nem válaszolhatnak.

Budapest, 2019. november 2., halottak napján

Rajk Judit

Tisztelt Schmidt Mária Kormánybiztos Asszony!

Értesültem róla, hogy az Ön által vezetett „30 éve szabadon” kormányzati Emlékbizottság javaslatára édesanyám, Solt Otília is szerepelne a Magyar Posta Zrt. egyik új emlékbélyeg-sorozatán, mely a rendszerváltásban meghatározó szerepet vállaló személyek előtt tisztelgő.

Édesanyám valóban meghatározó személyisége volt mind a Demokratikus Ellenzéknek, mind a rendszerváltásnak. A kormány és Emlékbizottsága azonban sem a Demokratikus Ellenzékéről, sem édesanyámról nem emlékezett meg az évforduló kapcsán, szerepüket eltitkolta, liberális hitvallásukat a kormány és az Emlékbizottság számos tagja nyilvánosan gyalázta.

Édesanyám emléke előtt egyedül az oktatási miniszter által 1997-ben létrehozott „Solt Otília-díj” tisztelgett, amelyet az Orbán-kormány indoklás nélkül megszüntetett.

Ezért hiteltelennek, álságosnak tartom az Önök emlékbélyeg-akcióját, és benne édesanyám nevének, képmásának felhasználását a család nevében megtiltom.

Budapest, 2019. november 5.

Hegedüs Judit

AJÁNDÉKOZZON ÉLET ÉS IRODALMAT!

Lepje meg családtagjait, barátait, üzletfeleit Élet és Irodalom-előfizetéssel! Rendelje meg igényes grafikai kivitelű ajándékutalványunkat, s adja át annak, akit tartalmas és maradandó ajándékkal kíván megtisztelni. Hónapokon át mindig Önre emlékezteti majd őt a hetenként érkező Élet és Irodalom.

Az ajándékutalvány megrendelhető, illetve megvásárolható a szerkesztőségben:
1089 Budapest, Magyarok Nagyasszonya tér 10., tel.: 210-5149, 210-5159, fax: 303-9241,
e-mail: lapterjesztes@es.hu, es@es.hu

Az előfizetés díja: negyedévre 8100 Ft, fél évre 14 100 Ft, egy évre pedig 25 200 Ft

ÉLET ÉS IRODALOM

IRODALMI ÉS POLITIKAI HETILAP